

ת"פ 6752/10 - עוזאי טויל נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 21-10-6752 מדינת ישראל נ' טויל

בפני כבוד השופט, סגן הנשיא עמית פריז
עווזאי טויל ע"י עו"ד גמל גברון
ההבקש/הנאשם
נגד
מדינת ישראל ע"י שלוחת תביעות כפ"ס
משבאה/מאשימה

החלטה

לפני בקשה לbijtol כתוב האישום המבוססת על טענות מקדמיות.

נגד הנאשם הוגש כתוב אישום המיחס לו עבירות איומים, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, והחזקת אגרוףן שלא כדין.

על פי עובדות כתוב האישום, ביום 20/10/15 בשעה 20:15 בסמוך לכך, התקשר הנאשם למטלון, וביקש ממנו לרדת לרחוב הסמוך לביתו. בהמשךפגש המטלון את הנאשם. או אז היכה הנאשם את המטלון בראשו באמצעות אגרוףן, וכן איים עליו בכך שאמור לו שיירה לעבר ביתו. באותו הנסיבות שהו במקום אחרים שזהותם אינה ידועה, אשר ידו אבנים לעבר המטלון. כתוצאה מהתקיפה פונה המטלון לבית החולים ואושפז. למטלון נגרמו חבלות בדמות המטומה פרטיאלית בראש, סימני חבלה בפנים, בחזה וביד שמאל.

אתה מיחס לטענות המקדמיות אחת לאחת.

נסיבות אישיות

לטענת ב"כ הנאשם, הנאשם הוא בן למשפחה נורמטיבית, נודר עבר פלילי, ומתקנן להתחילה את לימודיו האקדמיים בשנה הקרובה. כמו כן נטען כי במועד ביצוע העבירה הנאשם היה בן 18 וחודש ונמנה עם קבוצת "הבוגרים הצעירים".

דא עקא, שנסיבות אלו אין מהוות טענה מקדמית לצורך bijtol כתוב האישום, אלא הן רלוונטיות לשלב הティיעונים לעונש, ככל שיגיע זמן.

נתען כי הנאשם מעולם לא קיבל מכתב יידוע בדבר זכותו לשימוש. ב"כ הנאשם טוען כי הוא צילם את כל חומרה התקיק, ולא נמצא בו כל מכתב יידוע כאמור.

מתגובה המאשימה עולה כי המאשימה שלחה מכתב יידוע לנאשם ביום 21/3/2021 לכתובתו של הנאשם המעודכנת במשרד הפנים. המכתב צורף לתגובה המאשימה, עליו מופיע מספר הדואר הרשמי, כאשר הוא ממוקן לנאשם בכתובת המצינית אך ורק את שם העיר בה הוא מתגורר- טيبة.

אין חולק כי מדובר בעיר שבה מתגוררים רבעות תושבים, כך שהפרטים שצויינו על גבי המכתב עלולים היו שלא להספיק כדי לאתר הנאשם, ונראה שכך אכן אירע. עם זאת, סעיף 60א(א) לחוק סדר הדין הפלילי קובע כדלקמן:

"רשות התביעה שאליה הווער חומרה נגנוגע לעבירות פשע נשלח לחשוד הודעה על כך לפי הכתובת המידעה לה, אלא אם כן החליט פרקליט מחוז או ראש ייחידת התביעה, לפי העניין, כי קיימת מניעה לכך".

משלא נסתירה טענה המאשימה כי הכתובת של הנאשם רשומה במשרד הפנים התחטאה בזכין העיר טيبة בלבד, ובעהדר כל טענה כי למאשימה היו פרטים נוספים אשר היו עשויים להקל על איתור מקום מגוריו של הנאשם, אף כאשר פרטים כאלה לא נזכרים בכתב האישום, הרי שלא ניתן לומר כי נפל פגם בהתנהלות המאשימה עת רshima אף ורק את שם העיר בפרט כתובת הנאשם על המכתב. זו הכתובת שהיא ידועה לה, ולא הייתה אפשרות לפרט מעבר לכך.

בנוספ', בעניינו מכתב יידוע נשלח בדואר רשום אל הנאשם, שכן על גבי המכתב שהוגש מופיע מספר דואר רשום. בכך פעלה למעשה המאשימה בהתאם לסעיף 60א(ג) לחוק הקובע:

"נשלחה הודעה לפי סעיף זה בדואר רשום, רואים אותה כאילו הומצאה כדין גם ללא חתימה על אישור מסירה".

נסוף על האמור, כתב האישום הוגש למעלה מחצי שנה לאחר שליחת מכתב הידוע. משמע, המאשימה נתנה פרק זמן ממשמעות לרשות הדואר לאייר הנאשם, וכן לנאשם לפנות אליה לעריכת שימוש, ורק כאשר נוכחה לדעת כי אינה מקבלת כל פניה מצד הנאשם לשימוש, הגישה את כתב האישום.

ኖכח כל האמור, לא מצאתי כי נפל כל פגם בהתנהלות המאשימה ביחס לחובת הידוע על הזכות לשימוש, ועל כן גם הטענה המקדמית לעניין זה נדחית.

נטען כי המשימה נקטה באכיפה סלקטיבית (בררנית) כלפי הנאשם, כאשר היא בחרה להאמין לצד אחד ולקפקצד אחר. שני הצדדים מסרו גרסאות שונות לairou, עת לטענת הנאשם הוא הותקף ע"י המתלוון ואביו, נפצע, ומשקפיו נזרכו לרצפה ונשברו, ואף הגיע תלונה על כך. למורת זאת, כתוב אישום הוגש רק נגד הנאשם, תוך התעלמות מוחלטת מטענותיו לעבירות שנעברו כנגדו.

מדובר בטענה המצוריפה בירור ראייתי, ועל כן בשלב מקדמי זה לא ניתן להכריע בה. לאחר שמייעת ראיות, ככל שיבוא זמנה, תוצג כלל המסכת העובדתית בפני בית המשפט, או אז ניתן יהיה להיווכח האם אף המתלוון ו/או אחר עברו עבירה צזו או אחרת, או אז ניתן יהיה להיזקק לטענת האכיפה הבררנית.

על כן, ولو לעת ההז, אף טענה זו נדחתת.

סוף דבר

נוכח כל המפורט לעיל, הבקשה לביטול כתוב האישום נדחתת.

התיק נקבע להקראה ליום 11/1/23 ساعה 09:30. חובת התיצבות לנאשם, ובא כוחו יודיע לו על כך.

המציאות תעבור עותק מההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ו' חשוון תשפ"ג, 31 אוקטובר 2022, בהעדך
הצדדים.